

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

§. III. De Impedimento Raptus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73973](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73973)

quod quoties periculum illud in aliqua provincia communiter cessat, neque cernitur adesse in matrimonio, de quo hic & nunc celebrando tractatur, posse licite sine ulla dispensatione illud iniri; quia in eo casu tam lex ecclesiastica quam naturalis, vetans iniri matrimonium cum hæretico cessat. Castrop. n. 11. Quod autem aliqui AA. Azor. *Tom. 1. Inst. mat. l. 7. c. 11. g. 5.* Sanch. *cit. d. 72. n. 5.* Gutt. *n. 7. Hurt. d. 24. dist. 2. in fine &c.* tam generaliter pronuntiant; quod, si in regione aliqua vel regno hæretici & Catholici promiscue habitent, & religionem suam profiteri permittantur, ut in Germania, Polonia &c. licita esse talia conjugia; quia periculum perversionis & iniquæ educationis proles & rixosæ cohabitationis plerumque cessat, id, inquam, non placet; quia non plerumque cessat in iis etiam locis tale periculum, ut constat experientia, sed valde frequens est. Et esto, cesset plerumque, ac propterea lex ecclesiastica ibi non videtur obligare; quia tamen sæpe uno alterove casu adest illud periculum, adhuc lex naturalis obligabit ad illud vitandum non contrahendo talia matrimonia, ut rectè Laym. *l. c. n. 2. Pont. l. c. Pirh. n. 166. & Castrop. ipse cit. n. 10.*

3. Quod si etiam in locis, ubi Catholici non permittuntur, securè suam religionem profiteri, aliquibus concedatur hæc securitas à periculo perversionis rectaque prolium educatio adhuc autoritate privata non posse contrahi matrimonium cum hæretico, bene tamen accedente Pontificis dispensatione (quia tunc solum ex obligatione legis ecclesiasticæ abstinendum à tali conjugio) censet Castrop. n. 11. quandam autem hæc catholico concedatur securitas, prudentis relinquendum arbitrio examinatæ circumstantiis; & quidem inter magnos Principes sufficientem reputandam securitatem, si fidem dent juramento firmatam, maximè, si dantis fidem inter sit illius observatio, censet Castrop. ex Ponc. *in cit. append. c. 5. à n. 4.* Pari modo, dum dubium est, num hic & nunc adsit tale periculum, si num sequi possent ista mala & incommoda, ad summum Pontificem, vel etiam ad Episcopum in Germania nostra spectare, rem examinare & contrahendi matrimonii licentiam dare, ait Laym. *l. c. n. 2.*

4. Resp. tertio: Sed neque ita jure naturæ illicitum esse tale matrimonium, etiam stante illo perversionis periculo (modò tamen obfirmato animo non consentiendi in illam perversionem illud celebretur) quin possit in pluribus casibus honestari ac licitum reddi; ut si ex tali matrimonio cum subjectione talis periculi magni fructus sperentur. V. G. multorum A catholicorum conversio, eorum tranquillitas status, & Ecclesiæ catholicæ non leve incrementum, tenet Castrop. n. 12. cum Ponc. *c. 6. n. 7.* quin & Pontificem debere tunc in lege sua ecclesiastica dispensare; cum periculum peccandi subire non ita sit intrinsecè malum, quin ex rationabili causa subiri

possit, ut doceri solet in *tract. de caritate*, & constat exemplis pluribus. V. G. Judithæ exponentis se periculo violandi castitatem. Estheris nubendo Assuero incurrentis periculum deserendi suam religionem. Non tamen videtur id dicendum, dum stante æquali periculo perversionis cum æquali vel etiam majore spe boni alicujus privati inde secuturi; V. G. conversionis alterius conjugis. Unde etiam ait Laym. *l. c.* tunc tandem summum Pontificem dispensativè id permittere posse, si in aliquo casu probabilis spes sit ex istiusmodi matrimonio longè majoris fructus spiritualis secuturi, ob quam incommoda illa permitti possint; quod tamen per raras esse dicit; cum Seratio *de conjug. Catholic. cum heret. c. 2.* & Becano, *2. 2. c. 9. g. 5. du. 4. respons. 3.*

5. De cætero talibus matrimoniis non obstat, quò minus licite contrahi possint, quòd hæreticus recipiens & administrans Sacramentum matrimonii peccet, utpote obstant effectui gratiæ; non enim Catholicus contrahens cum eo cooperatur ejus iniquitati; cum possit hæreticus cum Dei gratia illud peccatum evitare; uti nec parochus Catholicus assistens tali matrimonio; quia assistit contractui per se licito. Castrop. n. 12. Ponc. *in cit. append. n. 9.* Neque obstat, quòd hæreticus credat matrimonium non esse Sacramentum; cum satis sit, quòd velit celebrare matrimonium, pro ut est ab Ecclesiâ receptum, quamvis ipse ex errore privato contrarium Ecclesiæ censeat; & hac ratione non exponit Catholicum periculo non suscipiendi Sacramentum. Castrop. *cit. n. 11. in fine.*

Quest. 118. An valeat pactum adjectum tali matrimonio Catholici cum A catholico, ut pars liberorum nasciturorum educetur catholicè; V. G. Filia sequendo matrem Catholicam; pars altera educetur in heresi; V. G. Filii sequantur patrem hereticum.

Resp. Tale pactum passim ab AA. censei irritum & impium; cum parentes teneantur omnes proles educare in vera religione, cui obligationi nunquam renunciare possunt. Laym. *l. c. n. 3.* Pirh. *b. 1. n. 167.* Tanner. *d. 8. de mat. q. 4. du. 5. n. 91.* qui tamen addit, & cum eo Pirh. *l. c. Krimer. in 4. decret. n. 1065.* in casu, quo contrahitur matrimonium cum hæretico licite, nimirum dum creditur per hoc multum promovendum bonum publicum, nec tamen spes sit maritum hæreticum permittendum proles omnes in fide Catholica educari &c. non videri illicitum in pactis conjugalibus talem apponere exceptionem, ut pars saltem aliqua liberorum educetur Catholicè; salvo tamen semper jure matris Catholicæ, ut etiam ceteros liberos, quantum fieri potest, in vera religione instruere non intermittat.

§. III. De impedimento raptus.

Quest. 119. Quid sit raptus mulierum.

1. Resp. Raptus hic proprie est, quando mulier, cum qua prius nihil actum de matrimonio contrahendo, siue virgo, siue alia mulier, siue vidua, siue conjugata, modò ingenua sit, seu non serva, & honestè, hoc est, non impudicè vivens, libidinis cum ea exercendæ, vel etiam matrimonii contrahendi causâ abducitur per vim illatam fœminæ aut ejus parentibus aliisve, sub quorum potestate est. Ita ferè Pirh. *ad tit. de raptor. & incend. n. 1.* ex Fatim. *in pr. crim. p. 5. v. raptus. q. 145. n. 5. & 2.* Julio Claro. *v. raptus. n. 1.* Unde R. P. Leur. *Jur. Can. Lib. 17.*

2. Infero primò, non committi raptus, si mulier sui juris & sub nullius potestate constituta sine vi & volens abducatur; rapere enim ex vi nominis importat vim & violentiam; non obstante *l. unic. c. de raptu Virgin.* ubi: incurri pœnas à raptoribus, siue volentibus siue nolentibus virginibus seu aliis mulieribus, tale facinus fuerit perpetratum; cum lex illa nitatur præsumptioni, quòd vis quædam importunis ac dolosis suasionibus sit mulieri illata. Sanch. *l. 7. d. 12. n. 9.* & ex eo Pirh. *n. 4.* Proceditque id ipsum (saltem in ordine, ut ordinaria raptorum pœna non incurratur) importunis precibus seu metu re-

I

verem-

verentialem, citra tamen omnem dolum & fraudem adducta sit, cum tales preces se solis vim non inferant; secus tamen, si dolosis persuasionibus aut fallacibus promissionibus munerum, vel quibuscunque fraudibus circumventa abducatur, quod in dubio praesumitur. Sanch. l. c. n. 10. & 11. Pirh. n. 5. Farin. l. c. n. 131.

3. In foro secundo: Committi raptum; (etsi forte in hoc casu infligenda poena raptori ordinaria mitior) si puella sub parentum potestate constituta, etiam consentiens, ex eorum domo ipsis invitatis abducatur; cum per talem abductionem gravis fiat parentibus injuria, quam puella per suum in abductionem consensum non potest remittere. Sanch. n. 12. Farin. n. 118. Host. in sum. de raptor. n. 1. quod autem abductio fiat insciis parentibus, etsi adhuc sit raptus; quia adhuc deest eorum consensus, quod satis est, ut de injuria queri possint, non est tamen raptus proprie & stricte dictus, ordinaria poena dignus. Sanch. l. c. Farin. n. 121. Pirh. l. c. Laym. L. 5. tit. 10. p. 4. c. 13. n. 2. Navar. L. 5. conf. 3. n. 1. de raptor. Pari modo si constituta sub tutorum vel curatorum (vel etiam, ut addit Pirh. fratrum) custodia abducatur, raptus est, etsi minora poena puniendus. Laym. Pirh. LL. cit. Sanch. n. 14.

4. In foro tertio: Committi raptum, si sola femina dissentiat, nolique de domo parentum abduci, etsi parentes consentiant; cum hi non habeant potestatem exponendi illam ad talem usum, Hurt. Pirh. LL. cit. Sanch. l. c. n. 8. unde patet, duplicem esse raptus speciem, ut D. Thom. 2. 2. q. 154. a. 7. nimirum, si vel vis injusta in abductione puella exerceatur vel in ipsam puellam, vel erga ejus parentes aut tutores.

Infertur quartò: Quod si femina initio consentiens in sui abductionem, & postea invita & repugnans cognoscatur, non committi raptum, sed stuprum; cum in delictis juxta L. divus. ff. ad Leg. Corneli. de Sicar. initium spectetur de contra committi raptum (etsi raptor non incurrat saltem poenam ordinariam raptus; quia is non fuit consummatus, ut AA. mox citandi) si femina ab initio invita abducta fuit, etsi postea liberè consentiat in copulam; quia initium, in quo fuit violentias spectandum. Sanch. l. c. n. 7. Farin. l. c. q. 145. & 134. Pirh. n. 4.

5. In foro quinto: Non esse raptum, si quis per vim à femina extorqueat copulam, non traducendo illam de uno loco ad alium sed neque si praesens abducatur à loco, v. g. de via publica per aliquot solum passus commodioris concubitus gratia, vel de una camera in aliam, sed ubi de domo in domum aliam, sive de loco in locum alium fuit traducta animo abducendi eam ulterius à loco, in quo habitat seu commoratur. Sanch. n. 20. & 21. Farin. q. 145. n. 69. Clarus §. raptus n. 1. Pirh. n. 10. etsi ad locum destinatum non pervenerit.

6. In foro sexto, non esse raptum (saltem qui poenas juris incurrat L. unie. c. de rapt. virgin.) si rapta fuit publica meretrix, Sanch. n. 22. Mascard. de prob. vol. 3. concl. 1253. n. 12. & 13. cum scorta non veniant honestarum foeminarum nomine. Gl. in cit. L. V. virginum. junctà Gl. margin. L. B. & meretrix non censetur vim passa à cognoscente illam, nisi probetur. Secus tamen est, si non tantum desit esse publica meretrix, facta alicujus concubina; sed etiam coeperit ducta poenitentia impurae vitae, honestè vivere. Mascard. l. c. n. 14. Item secus, saltem quò ad incurrendam poenam, si mulier, etsi inhonesta,

esset tamen conjugata, Mascard. n. 15. De caetero benedicit Pirh. n. 11. cum Sanch. n. 37. perinde est in foro conscientiae, quò ad committendum raptum, sive mulier sit meretrix sive honesta, dummodo violenter ex dictis causis abducatur.

7. In foro septimo, non esse raptum (saltem secundum jus canonicum, cui standum, & quod in hoc videtur correxisse jus civile. L. unie. c. de rapt. virg. ubi in hoc casu censetur adhuc committi raptus) dum quis eam, cum qua contraxit vera sponsalia, etiam de futuro tantum, rapit de domo paterna, aut invitatis parentibus. c. cum causa, de raptor. Pirh. n. 7. idque sic statutum à jure canonico in favorem matrimonii, quod dum debet esse liberum, ut cum foemina liberè posset contrahere in domo parentum, etiam impunè à sponso volens abduci poterit invitatis parentibus ad matrimonium promissum exequendum. Pirh. l. c. cum Abb. in cit. c. cum causa. Contrarium tamen dicendum, si quis foeminam, cum qua contraxit vera sponsalia de futuro, invitam & reclamantem educeret de domo paterna ad consummandum eum ea matrimonium. Pirh. l. c. Castrop. d. 4. p. 2. §. 2. num. 8. Azor. p. 3. L. 3. c. 14. q. 3. Idem est, dum quis foeminam, cum qua contraxit matrimonium ratum, volentem tamen, uti jure suo, quod habet ad deliberandum de ingressu in religionem spatio duorum mensium, per vim & in vitam rapiat ad consummandum cum ea matrimonium. Azor. q. 4. Pirh. num. 8. Covar. in 4. decret. p. 2. c. 7. §. 4. num. 11. Item contrarium dicendum, nimirum adhuc committi raptum, si quis foeminam, cum qua quidem tractatum habuisset de matrimonio, ante tamen adhuc vera sponsalia contracta, etiam volentem abduceret invitatis parentibus, ait Pirh. l. c. num. 7. citant Sanch. L. 7. d. 12. num. 15. Castrop. l. c. Videtur tamen etiam ad evitandum raptum sufficere, si legitime tractatum fuerit de contrahendo matrimonio absque eo, quòd sponsalia adhuc contracta, ut indicat satis Laym. cit. c. 13. num. dum ait: si tractatus de matrimonio legitime contrahendo, vel sponsalia antecesserunt; quippe in cit. c. cum causa. simpliciter dicitur: ubi nihil ante de nuptiis agitur; nimirum quod tunc committatur raptus, si invitatis parentibus abducatur.

8. In foro denique, non committi raptum, si quis mulierem non ex causa exercendae cum ea libidinis (quod tamen semper praesumitur, dum mulier est juvenis & apta ad libidinem. Farin. q. 145. num. 78.) aut ad contrahendum cum ea matrimonium, sed ex causa alia. Sanch. num. 17. Clarus §. raptus. num. 1. id etiam procedere videatur, si ex alia causa abductam, postea tamen per accidens cognoscat carnaliter. Uti de contra adhuc committetur raptus, dum mulier invita abducta libidinis cum ea exercenda, aut matrimonii contrahendi causa, etsi dein neutrum attentatum, vel quia raptor non potuit, vel etiam poenitentia ductus abstinet ab utroque, quia, ut dictum, spectandum est initium & intentio.

Quaest. 120. Quid tam jure civili, quam canonico, tam antiquo, quam novo statutum, quò ad poenas incurrendas à raptoribus mulierum.

R Esp. De hoc dicendum ad tit. 17. L. 5. decret. vide tantisper Pirh. ad dictum tit. §. 1. & 2.

Quaest.

Quest. 121. Quid jure civili, & quid jure canonico antiquo statutum de raptoribus in ordine ad contrahendum matrimonium, cum ea, vel etiam cum aliis.

Resp. Primò: Jure civili non solum prohibitum matrimonium inire cum femina rapta, ut constat ex *c. unic. de rapt. mulier.* Sed etiam irritum est tale matrimonium; idque, etiamsi mulier existens in potestate raptoris liberè consensisset. Ut constat ex *Auth. de raptis mulierib.* ibi: *tale stare (hoc est, subsistere seu vires habere tanquam validum) etsi rapta voluerit, prohibemus.* item *collat. 9. nov. 144.*

2. Resp. secundò: Jure Canonico antiquo, nimirum, *c. statutum. 27. q. 2.* ubi dicitur: *Si quis Sponsam alterius rapuerit, publica auctoritate multetur, & sine spe conjugii maneat;* statutum, ut raptor sponsæ alienæ contrahat impedimentum, non quidem dirimens, sed impediens contrahendi cum quacunque alia muliere, ut qui alienum matrimonium ausus turbare, merito privetur proprio. Prædictum verò impedimentum non incurritur, si mulier rapta non fuerit desponsata, vel etiam, si contraxerit tantum sponsalia de futuro; nomine enim Sponsæ in odiosis non venit sponsæ de futuro. *Sanch. l. 7. d. 1. 2. n. 45. Castrop. cit. p. 2. §. 2. n. 9. Pirh. ad tit. de raptorib. n. 16.* Sed requiritur, ut actu contraxerit sponsalia per verba de præsentem seu matrimonium; perinde autem est, si fuerit virgo, si corrupta, si matrimonium illius consummatum, si ve ratum tantum; quia jus non distinguit, & in utroque casu fit injuria matrimonio per raptum. *Pirh. l. c.* Item non incurritur, si vir sciens abduci sponsam suam, non renitatur; cum illud impedimentum latum in favorem viri; *Castrop. l. c.* si autem vir renitatur, & sponsa consentiat, contrahit hæc quoque illud impedimentum, ita ut dissoluto matrimonio illo nulli alteri licitè nubere possit. *Castrop.* Item non incurritur, nisi carnalis copula cum rapta sit actu secuta; cum in materia favorabili (qualis est matrimonium) ejus impedimenta sint restringenda. *Pirh. cit. n. 26.* cum *Sanch. n. 46.* De cætero hoc impedimentum impediens, quò minus matrimonium cum ulla alia deinceps contrahi possit, uti & cætera hujusmodi impedimenta orta ex crimine modò consuetudine præscripta sublata sunt.

3. Resp. tertio: Jure canonico antiquo, nempe *c. de puellis. c. si autem. & c. seq. 36. q. 2.* matrimonium cum raptoe absolute erat irritum. Quod tamen jus antiquum alio subsequente jure antiquo correctum, nempe *c. accedens. de raptorib.* ubi: *rapta puella (etiam invita & renitens ab initio, in ipso raptu, ut Host. ibid. v. rapta) legitime contrahet cum raptoe, si prior dissensio transeat postmodum in consensum (expressum vel tacitum, ut Host. ibid. v. consensum) & quod ante displicuit tandem incipiat placere, dummodo ad contrahendum sint legitima persona, hoc est, nullo alio impedimento canonico, puta ætatis, consanguinitatis impedita.*

Quest. 122. Quid circa hoc statutum jure novo Tridentini.

Resp. De eo sic statuit Trident. *sess. 24. c. 6. de reform. matrim. statuit S. Synodus inter raptorem & raptam, quamdiu illa in potestate raptoris manserit, nullum posse consistere matrimonium. Quòd si rapta a raptoe separata, & in loco tuto ac libero constituta, illum in virum habere consenserit, eam raptor*

R. P. Leur. Jur. Can. Lib. IV.

in uxorem ducat; & nihilominus raptor ipse & omnes illi consilium, auxilium & favorem præbentes sint ipso jure excommunicati, ac perpetuo infames, omniumque dignitatum incapaces, & si clerici fuerint, de proprio gradu decidant teneatur præterea mulierens raptam, si ve eam duxerit, si ve non, decenter arbitrio Judicis dotare &c. Unde patet, raptum hodiernum esse impedimentum dirimens matrimonium cum rapta, non quidem perpetuum, sed temporale, donec libertati suæ restitatur, & violentia illi illata cesset. Hinc colligenda & circa hæc notanda sequentia.

2. Primò: Incurri hoc impedimentum dirimens vi Tridentini, etiamsi mulier sit corrupta, inhonestata, meretrix; cum Concilium loquatur generaliter de rapiente feminam causâ matrimonii, non attendens qualitatem personæ, sed libertatem matrimonii, quæ etiam deficere potest, licet persona sit inhonestata. *Sanch. l. 3. d. 13. n. 14. Vincent. de Justis. de disp. mar. l. 2. c. 18. n. 40. Krimer. l. c. n. 519.* contra *Beckman. l. de doctrin. juris. v. raptus* dicentem; si meretrix abducta vi, non dici raptum jure canonico.

3. Secundò: Matrimonium adhuc esse nullum, etiamsi rapta constituta in potestate raptoris revera liberè consentiat; cum Concilium exigat ad valorem matrimonii, non tantum liberum consensum raptae in matrimonium, sed & ut plene sit libera à potestate raptoris, & ab eo separata. *Sanch. l. c. n. 7. Pirh. l. c. n. 19.* cum communi & in hoc correctum est jus antiquum, vi cujus ad valide contrahendum matrimonium non requirebatur, ut puella extra potestatem raptoris constituta consensum præbeat, sed sufficiebat, si etiam sub ejusdem potestate constituta liberè consentiret. *Barbof. ad c. accedens. de raptorib. n. 2.* citatus pluribus.

4. Tertio: non esse matrimonium nullum, quod quis feminam desponsatam sibi per verba de futuro cum ejus consensu abducens è domo parentum, etiam iis invitis, cum ea contrahit coram parocho & testibus, etiamsi rapta non constituatur extra potestatem raptoris, & ab eo separata; cum non sit proprie raptus, si sponsa volens abducatur; & concilium solum irritaverit matrimonium celebratum cum rapta, dum hæc est in potestate raptoris contra voluntatem suam, vel quando rapta ad celebrandum cum ea matrimonium clandestinum. *Pirh. cit. n. 19.* citato *Azor. p. 3. l. 3. c. 14. q. 2.*

5. Quarto, non esse invalidum matrimonium celebratum cum ea, quam quis abduxit etiam invitam, non animo contrahendi cum ea matrimonium, sed solius libidinis explendæ gratiâ, vel ex causa alia, dum femina, etiam necdum constituta extra potestatem raptoris, liberè consentit in matrimonium. Ita probabilius *Sanch. cit. d. 13. n. 3. & 4. Rodriq. Tom. 1. sum. cas. 213. n. 7. Coninck. d. 31. du. 4. Laym. cit. c. 13. in fine. Less. l. 4. c. 3. n. 64. Castrop. l. c. n. 11. Corrad. in pr. disp. Apost. l. 7. c. 6. n. 49. Pirh. n. 22.* contra *Azor. l. c. Sa. v. matrim. n. 9. Veracruz. in append. ad specul. conjug. ubi de raptu. pag. 81. §. hic considerandum &c.* eò quòd decretum illud Concilii sit penale & correctorium juris communis, & quòd Concilium in eo intendat favere libertati matrimonii; ideòque illud attentatum ex raptu reddit irritum, ut ea irritatione coerceat raptorem, videntes se finem suum consequi non posse, adeòque non extendendum ad raptorem ex causâ libidinis. *Castrop. l. c.* Videtur tamen sufficere ad hoc impedimentum, quòd mulier causâ libidinis in principio rapta, dein à raptoe vi detineatur causâ matrimonii cum ea contrahendi; cum illa detentio

ex hoc fine, in quantum constituat abductionem, est raptus causa matrimonii, Vincent. de Justis *l. c. l. 4. c. 6.* & ex eo Krimer. *l. c. n. 511.*

6. Quinto, venire hic nomine raptoris, non solum illum, qui physice rapit, sed etiam eum, cujus nomine, mandato, & ad ejus petitionem femina rapitur; ita ut matrimonium a mandante, petente cum ea initum, dum est in ejus potestate, sit invalidum, non vero initum cum ea a mandatario. Pirh. *n. 23.* Corrad. *l. c. l. 7. c. 6. n. 51.* Krimer. *n. 518.* Item is, qui rapuit motu proprio feminam, non ut ipse, sed alius cum ea contraheret matrimonium, valide contrahit cum ea liberè consentiente, etsi adhuc constituta sub potestate raptoris. Idem est de eo, qui raptori consilium praebeat; quia poena illa statuitur raptori, qui rapuit eo fine, ut ipse cum ea matrimonium contrahat, qualis non est ille consiliarius. Pirh. *l. c. Sanch. l. c. n. 6.*

7. Sexto incurri poenas raptui à Trident. statutas, adeoque & illam inhabilitatem contrahendi cum rapta matrimonium, quia haec est poena inter reliquas statuta, etiam si copula cum rapta non sit secuta; quia non punitur hac poena raptus commissus libidinis causa, sed factus causa ineundi matrimonii. Pirh. *n. 24.* Sanch. *n. 8.*

8. Octavo, incurri hoc impedimentum, etsi rapta causa contrahendi matrimonii nondum sit deducta ad locum destinatum; cum sufficiat, quod raptor violenter ex dicta causa eam abstraxerit in potestatem suam, utpote per quam violentam abstractionem jam est consummatum delictum raptus, & perfecte irrogata injuria libertati matrimonii. Pirh. *l. c. Sanch. n. 10.* Non tamen incurri, si de uno loco in alium moraliter diversum. V. G. de una camera in aliam abripiatur. Haunold. *de jur. & just. Tom. 6. tr. 2. c. 2. n. 541.*

9. Nondum incurri etsi femina violenter abducta, dein manens in potestate raptoris, liberè consentiat contrahere matrimonium; secus, si ab initio volens sit abducta, & dein mutata voluntate resistat abductioni. Pirh. *n. 25.* Sanch. *n. 9.*

10. Decimo, non incurri, si solum precibus importunis, vel etiam donis & pecuniâ inducta sit, ut consentiat sui abductioni; nisi forte preces illae ob adjunctas minas vel metum reverentialem aequiparentur violentiae; quia aliâ non est propriè raptus. Sanch. *n. 11.* Pari modo non esse raptum poenis Tridentini, adeoque dictae inhabilitati obnoxium, si dolo falsisque promissis abducatur, cum non sit violentia, censent Castrop. *n. 15.* citatis Sanch. *eod. n. 11.* Gutt. *de mat. c. 86. n. 14.* & *15.* Pirh. *num. 26.* non obstante, quod dolus sufficiat ad poenas juri civili statutas; eò quod Trid. solis raptoribus inter reliquas poenas imponat dictam inhabilitatem, quales propriè non sunt, ubi abest violentia.

11. Undecimo, non incurri, si sponsa de futuro lubens invitis parentibus, tutoribus abducatur. Castrop. *n. 14.* Pirh. *n. 28.* juxta *c. penult. de raptor.* Secus esse, si sponsa de futuro renitens abducatur, eò quod adhuc laedatur libertas matrimonii, dum vi abducitur, ut matrimonium contrahat, tenent Pirh. *l. c. Castrop. cit. n. 14.* citans Sanch. *d. 13. n. 15.* Gutt. *n. 22.* contra Henric. *l. 12. de mat. c. 14. n. 4.* & *5.* Less. *l. 4. c. 3. n. 70.* cum quibus sentire videtur Barbof. *ad c. 6. de raptor. n. 4.* citans pro hoc Rebell. *de oblig. just. p. 2. l. 3. q. 12. n. 5.* Farin. *cit. q. 145. n. 88.* Anton. Genueni, *in pract. ecclesiast. q. 6. num. 91.* & alios; ex quibus tamen aliqui id sic limitant; nisi sponsa haberet causam justam resiliendi à sponsalibus.

12. Duodecimo, non incurri hoc impedimentum, dum femina consentiens & volens abducitur, non tantum invitis parentibus, sed etiam iis invitis & renitentibus, ut probabilius docent Sanch. *l. 7. d. 13. n. 13.* Castrop. *l. c. n. 12.* Cönnick. *cit. d. 31. du. 4. in fine.* Less. *l. c. du. 9. n. 70.* Reginald. *in foro penit. l. 22. n. 31.* contra Henric. *l. c. Gutt. l. c. n. 17.* Farin. *n. 121.* Tusch. *Tom. 6. v. raptor. concl. 5.* Bonnac. & alios apud Barbof. *in c. 6. de raptor. num. 3.* Laym. *n. 4.* Pirh. *n. 27.* Quamvis horum posteriorum prior sententiam contrariam dicat non improbabilem, alter valde probabilem; siquidem dictum impedimentum latum est à Concilio in favorem matrimonii, ne femina invita & repugnans cogatur cum raptoe contrahere matrimonium; jam verò libertati matrimonii non obest illa parentum repugnancia, cujus proinde non meminit Concilium, sed solius puellae consensus.

Quaest. 123. Num etiam raptus viri factus à femina inducat dictum impedimentum.

REsp. Si femina rapiat virum nolentem & contradicentem ad ineundum secum matrimonium hoc impedimentum uti & ceteras poenas à Tridentino statutas non incurri; eò quod non loquatur nisi de viro raptoe, & decretum poenale & correctorium extendi non debeat ultra expressa, tenent Pirh. *l. c. n. 28.* Sanch. *cit. d. 13. n. 16.* sic quoque ait Castrop. *l. c. n. 16.* poenas illas non extendi ad raptos feminas, quia jus non praesumit violentiam inferendam viro. Addit tamen, quod, si aliquando viro inferatur violentia, ea stante, non posse consistere matrimonium, secus ea cessante, tamen si extra potestatem raptricis non sit. De cetero locum quoque in hoc casu, dum nimirum mulier robusta & autoritate pollens causa matrimonii rapit virum. V. G. adolescentem timidum, esse decreto Tridentini, & incurri verè impedimentum raptus dirimens, tenent absolute Vinc. de Justis. *de dispens. mat. l. 2. c. 18. a n. 75.* Haunold. *l. c. a n. 549.* quos citat & sequitur Krimer. *n. 522.* eò quod licet dictum decretum odiosum sit & poenale loquens solum de raptoe, & non de raptrice, adeoque videatur non extendi ultra expressa, id tamen locum non habeat, quando ratio legis porrigitur etiam ad non expressa; in praesente autem casu ratio legis, quae est libertas matrimonii, aequè patet in femina rapiente virum, quam in viro rapiente feminam. Adde, quod, cum leges non ferantur de iis, quae rarissime contingunt, sed solum de frequenter contingentibus; rarissime autem mulier rapiat virum, ratio esse potuit, cur Tridentinum non expresserit hunc casum. De cetero probabilius esse feminas raptrices istiusmodi non incurere poenas alias ordinarias raptus, ait Pirh. *ad tit. de raptorib. n. 12.* citatis Claro *§. raptus. n. 6.* Menoch. *de arbitr. cas. 291. n. 30.* Sanch. *d. 12. n. 25.* Addit quoque in genere, Castrop. Concilium Trident. (intellige quò ad dictam inhabilitatem aliâque poenas) locum solum habere in iis locis, ubi receptum; aliâ standum esse juri antiquo *c. fin. de raptorib.* ubi illud statuitur, quòd rapta, etiam adhuc constituta in potestate raptoris, liberè tamen cum eo contrahat, valeat matrimonium.

Quaest. 124. An sicut raptus matrimonium, ita quoque dirimat sponsalia, eaque reddat irrita inter raptorem & raptam.

REsp. Pari modo sicut matrimonium, ita etiam sponsa-